

1003

Øssur Berghamar

Lífs-ins land, mitt eyg-a teg langt burt - ur hóm-a kann, skyggj-and -
 i, í fag - ur - leik - a skrytt. Hand - an hav og
 ódn - ar - veð - ur fjalt tú liggj - a man, fagr - a, und - ur - full - a heim - land
 mitt. Mang - a ferð, tá tú av nýggj - um birt - ist fyr - i
 mær. Sett - i sál og hjart - a tú í brand, men ei tað
 verð - ur leing - i, til við loyst - um sang - i, eg skal stíg - a inn í
 lívs - ins land. Á, lívs - ins land, hvør gott at ver - a
 har, sum sál - in hvíld um all - ar æv - ir fær.
 Og ei tað verð - - ur leing - i, til við loyst - - um sang - i, eg skal
 stíg - a inn í lívs - ins land.

© Óli Nicodemussen